

Sygn. akt: III AUa 1253/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Lucyna Guderska (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska

SSA Ewa Chądzyńska

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 r. w Łodzi

sprawy **Z. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o emeryturę,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 30 maja 2012 r., sygn. akt: V U 36/12;

zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten tylko sposób, że przyznaje Z. M. prawo do emerytury od 1 stycznia 2012 roku.

Sygn. akt III AUa 1253/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 maja 2012 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 17 października 2011 roku i przyznał Z. M. prawo do emerytury poczynając od dnia 16 grudnia 2011 roku oraz zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

Powyższe orzeczenie poprzedziły następujące okoliczności faktyczne:

Z. M. urodzony (...), legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem ubezpieczenia w łącznym rozmiarze 27 lat, 11 miesięcy i 24 dni. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i nie pracuje - stosunek pracy został rozwiązany z dniem 31 grudnia 2011 roku.

Wnioskodawca od dnia 1 stycznia 2012 roku pobierał emeryturę pomostową przyznaną do dnia poprzedzającego dzień osiągnięcia przez niego 65 lat.

Niekwestionowany przez ZUS okres zatrudnienia wnioskodawcy w szczególnych warunkach wynosi łącznie 9 lat i 2 dni.

Z zatrudnienia wnioskodawcy w B. - (...) Kombinacie (...) w B. w okresie od 26 listopada 1975 roku do 14 listopada 1979 roku, a od 26 listopada 1975 roku do 13 lutego 1990 roku w Kombinacie (...), organ rentowy uznał za pracę w warunkach szczególnych okresy od:

- 26 listopada 1975 roku do 31 maja 1977 roku na stanowisku elektromonter,
- 19 listopada 1979 do 30 listopada 1981 roku na stanowisku elektromonter,
- 7 września 1983 roku do 30 maja 1984 roku na stanowisku elektromonter na budowie eksportowej,
- 1 stycznia 1987 roku do 31 grudnia 1987 roku na stanowisku montażysta elektryk,
- 1 stycznia 1988 roku do 1 sierpnia 1988 roku na stanowisku elektromonter.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił również zatrudnienie w (...) Spółka Akcyjna (...) w okresie od:

- 9 września 1970 roku do 15 stycznia 1971 roku na stanowisku elektryk pod ziemią,
- 16 stycznia 1971 roku do 22 kwietnia 1971 roku na stanowisku rzemieślnik pod

ziemią,

- 11 maja 1973 roku do 15 listopada 1975 roku na stanowisku elektromonter urzędzeń górniczych pod ziemią.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych ZUS nie zaliczył z okresu zatrudnienia wnioskodawcy w B. - (...) w Kombinacie (...) okresów od:

- 1 czerwca 1977 roku do 18 listopada 1979 roku na stanowisku elektromonter na 1/2 etatu,
- 1 grudnia 1981 roku do 1 maja 1983 roku na stanowisku elektryk sieciowy,
- 1 października 1984 roku do 1 sierpnia 1985 roku na stanowisku elektryk sieciowy,
- 1 kwietnia 1986 roku do 31 grudnia 1986 roku na stanowisku elektryk sieciowy,
- 2 sierpnia 1988 roku do 31 grudnia 1989 roku budowa eksportowa w NRD,

-1 stycznia 1989 roku do 13 lutego 1990 roku urlop eksportowy.

Wnioskodawca od 26 listopada 1975 roku pracował w B. (...) Kombinacie (...) w B. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku elektromontera. W trakcie zatrudnienia Kombinat (...) uległ podziałowi, w wyniku którego powstało kilka zakładów a pracownicy zostali podzieleni pomiędzy nimi. W wyniku podziału powstał m.in. Zakład Produkcji (...), w którym pracował Z. G. oraz Zakład (...), w którym pracował Z. M.. W dniu 14 listopada 1979 roku B. (...) Kombinat (...) w B. wydał wnioskodawcy świadectwo pracy, w którym wskazał, iż w okresie od 26 listopada 1975 roku do 14 listopada 1979 roku Z. M. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych. Jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę wskazano porozumienie zakładów pracy w ramach Kombinat.

W dniu 16 listopada 1979 roku Z. M. zawarł z B. (...) Kombinate (...) w B. umowę o pracę od dnia 19 listopada 1979 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku elektromontera.

Mimo dokonanego podziału Kombinat (...) na kilka Zakładów i przejściu Z. M. do Zakładu (...) pracował on cały czas na tym samym stanowisku pracy, tj. na stanowisku elektromontera. Nie zmienił się także zakres jego obowiązków. Wnioskodawca będąc zatrudnionym zarówno w Kombinacie jak i w Zakładzie obsługiwał stacje energetyczne linii

kablowych, zapisów kablowych, rozdzielni budowlanych. Podejmował czynności związane z dostarczaniem energii elektrycznej na plac budowy, układał linie kablowe i kable zasilające do stacji transformatorowych. Likwidował również uszkodzenia linii kablowych i sieciowych, dokonywał pomiarów elektrycznych, usuwał awarie urządzeń podpiętych do rozdzielni. W okresie od 1 czerwca 1977 roku do 18 listopada 1979 roku wnioskodawca zatrudniony był dodatkowo w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku elektromontera instalacji i urządzeń elektroenergetycznych na 1/2 etatu. Wówczas to pracował w budynku biurowym jako konserwator urządzeń elektrycznych.

Będąc zatrudnionym w Zakładzie (...) wnioskodawca w okresie od 2 sierpnia 1988 roku do 31 grudnia 1989 roku wyjechał na budowę eksportową do NRD gdzie pracował na Elektrowni (...). Wówczas to pracował jako elektromonter przy konserwacji i remoncie urządzeń elektrycznych. Jednostką kierującą wnioskodawcę do pracy w NRD był Kombinat (...).

W Kombinacie (...) na stanowisku elektromontera urządzeń elektrycznych od listopada 1975 roku pracował świadek Z. G.. Do chwili podziału Kombinatu pracował on razem z wnioskodawcą na tym samym stanowisku. Po podziale świadek był zatrudniony przez Zakład (...). Powstałe w wyniku podziału Zakłady działały na tym samym terenie budowy elektrowni. Od stycznia 1975 roku w Kombinacie (...) pracował na stanowisku elektromontera świadek M. S.. Do chwili podziału Kombinatu pracował on razem z wnioskodawcą. Po podziale świadek został przydzielony do pogotowia energetycznego. W miarę rozwoju budowy elektrowni wzrastało zapotrzebowanie na stałe dostarczanie energii elektrycznej. Pogotowie miało zapewnić jej stały przepływ. W przypadku awarii na poszczególnych Zakładach powstałych po podziale, świadek miał kontakt z elektromonterami, do których obowiązków należało zapewnienie sprawnego działania urządzeń oraz sieci energetycznej.

Wyrokiem z dnia 28 września 2009 roku w sprawie IV P 63/09 Sąd Rejonowy Sąd Pracy w B. oddalił powództwo Z. M. o ustalenie zatrudnienia w warunkach szczególnych. Podstawą oddalenia powództwa był brak legitymacji procesowej biernej.

W dniu 13 listopada 2006 roku wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury przewidzianej dla pracowników zatrudnionych w szczególnym charakterze. Decyzją z dnia 29 grudnia 2006 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazano, iż wnioskodawca nie osiągnął 60 lat a na wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych udowodnił 5 lat, 11 miesięcy i 12 dni. Odwołanie od powyższej decyzji zostało przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 8 czerwca 2007 roku w sprawie sygn. akt VU 221/07 oddalone. Apelacja wnioskodawcy od powyższego wyroku została, przez Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 5 czerwca 2008 roku, oddalona. Sądy obu instancji nie badały kwestii wykonywania przez wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji materiał dowodowy zgromadzony w toku sprawy (w postaci zeznań świadków oraz samego wnioskodawcy) potwierdza, iż praca świadczona przez wnioskodawcę w Zakładzie (...) w okresach od 1 grudnia 1981 roku do 1 maja 1983 roku, od 1 października 1984 roku do 1 sierpnia 1985 roku i od 1 kwietnia 1986 roku do 31 grudnia 1986 roku, odpowiadała definicji zawartej w **wykazie A, Dział II - praca w energetyce (praca przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych)**, stanowiącym załącznik do ww. rozporządzenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy powołując się na treść art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, uznał, że odwołujący wykazał sporny okres 15 lat pracy w warunkach szczególnych i spełnia przesłanki do przyznania mu dochodzonego świadczenia od dnia 16 grudnia 2011 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz przepisów § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Powyższe orzeczenie zaskarżył apelacją organ rentowy, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 100 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez przyznanie wnioskodawcy Z. M. prawa do emerytury od dnia 16 grudnia 2011 r., podczas gdy wnioskodawca nabył prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2012 r. tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Wskazując na powyższe organ wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i przyznanie Z. M. prawa do emerytury od dnia 1 stycznia 2012 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zakres kognicji Sądu drugiej instancji stosownie do treści art. 378 § 1 k.p.c., który reguluje przedmiotowe i podmiotowe granice rozpoznania apelacji, jest ograniczony do tej części orzeczenia sądu pierwszej instancji, która została zaskarżona, w granicach zarzutów zawartych we wniesionym środku zaskarżenia.

W związku z powyższym przedmiotem rozpoznania apelacyjnego, jest ta część wyroku Sądu Okręgowego, która dotyczy rozstrzygnięcia w zakresie daty początkowej, od której należało przyznać wnioskodawcy prawo do emerytury określonej w art. 184 ust 1 i 2 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. (Dz.U.09.153.1227 j.t.).

Prawidłowo podnosi organ rentowy, iż ustalona w zaskarżonym wyroku data przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury jest błędna, bowiem jednym z warunków uzyskania przedmiotowego świadczenia było zgodnie z obowiązującym na datę wydania decyzji art. 184 ust 2 w/w ustawy rozwiązanie stosunku pracy. Z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego wynika natomiast, że wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy z (...) w R. w dniu 31 grudnia 2011 roku. W związku z tym, wobec bezspornego spełnienia pozostałych przesłanek, stosownie do treści art. 100 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. (Dz.U.09.153.1227 j.t.) prawo do emerytury uzyskał z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia prawa do tego świadczenia tj. od dnia 1 stycznia 2012 roku.

W związku z powyższym, uznając apelację za uzasadnioną, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji .